

[Socialministeren]

mede kirkegængere i fornødent omfang skal være tidssvarende høreanlæg i kirkerne.

Socialstyrelsen er bekendt med, at Landsforeningen for Bedre Hørelse har rettet henvendelse til Justitsministeriet med henblik på forbedring af forholdene for hørehæmmede i rettsale.

På dag- og døgninstitutioner, der drives efter bistanndslovens kapitel 16 og 17, forudsættes der at være hjælpemidler til rådighed, der sædvanligvis anvendes på institutioner af den pågældende art. På almindelige plejehjem vil der ofte være et behov for hørehjælpemidler, og Socialstyrelsen anslår, at omkring en tredjedel og op til halvdelen af plejehjem for ældre er udstyret med teleslyngeanlæg i opholdsrum.

Løsningen af konkrete problemer forudsættes således iværksat og gennemført lokalt ved henvendelse til de ansvarlige myndigheder.

Det centrale Handicapråd er enig i denne opfattelse.

Det centrale Handicapråd anfører endvidere, at når der lokalt er konstateret et behov for teleslyngeanlæg på offentlige kontorer, som også hørehæmmede benytter, skal Det centrale Handicapråd henstille til de lokale myndigheder, at de imødekommer dette behov i så vid udstrækning, som det er muligt.

På denne baggrund kan jeg ikke give et tilsgagn som ønsket af spørgeren.

Spm. nr. S 773

Til *sundhedsministeren* (14/4 89) af:

Erling Christensen (S):

»Hvorledes kunne ministeren tænke sig en eventuel autorisation for kiropraktorer udformet?«

Begrundelse

Flere sundhedsuddannelser har en autorisation.

Spørgsmålet er i øvrigt stillet i forlængelse af spørgsmål nr. S 702.

Svar (24/4 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Med virkning fra den 1. april 1987 er der mellem Dansk Kiropraktorforening og Sygesikringens Forhandlingsudvalg indgået en overenskomst, der bl.a. indeholder bestemmelser ved-

rørende sygesikringstilskud til patienter, der behandles af en af Kiropraktorforeningen og Sygesikringens Forhandlingsudvalg godkendt kiropraktor. Efter overenskomsten er endvidere oprettet et uvildigt nævn, der skal vurdere den enkelte kiropraktors uddannelseskvalifikationer.

Med virkning fra den 1. januar 1988 blev kiropraktorernes faglige virksomhed omfattet af Sundhedsvæsenets Patientklagenævns virksomhed, således at klager over en kiropraktors faglige virksomhed kan indbringes for Patientklagenævnet.

På baggrund af ovenstående er det Sundhedsministeriets opfattelse, at danske kiropraktorer udøver deres kiropraktorvirksomhed på en for samfundet fuldt forsvarlig måde, ligesom kiropraktorerne er blevet en integreret del af sygesikringssystemet med de dertil hørende rettigheder og pligter. Sundhedsministeriet har derfor ingen planer om at etablere en egentlig autorisationsordning for kiropraktorer.

Spm. nr. S 774

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (14/4 89) af:

Erling Christensen (S):

»Vil ministeren undersøge, om lægeskolen ved Odense Universitet har lavet økonomiske beregninger og vurderinger for en fremtidig placering af en kiropraktoruddannelse ved Odense Universitet, og i bekræftende fald vil ministeren fremsende disse beregninger og vurderinger til spørgeren?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i forlængelse af spørgsmål nr. S 704.

Svar (25/4 89):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Odense Universitet har oplyst, at lægeskolen ikke har lavet økonomiske beregninger og vurderinger for en placering af en kiropraktoruddannelse ved universitetet.

Dekanen for det lægevidenskabelige hovedområde har i vedlagte kopi af brev af 7. april 1989 til formanden for Forskningsudvalget imidlertid oplyst, at der er nedsat et udvalg